

ikke i Virkeligheden vil gøre nogen Nytte med Oprettelsen af et saadant større Tariferingsraad som fast Institution. Jeg tror, at man lettere vil skabe Omsvøb og Langsomhed i Behandlingen derved end hjælpe med at fremme Sagerne. Forholdet er det, at vi i Virkeligheden have et saadant Tariferingsraad. Hver Gang der ved Tarifieringen af en Vare er Tvivlsspørgsmaal, behandles Spørgsmaalet i et Tariferingsraad, som findes paa Københavns Toldbod og bestaar af de ældste og mest erfarne Toldkontrolører. Deres Betænkning indhentes, derfra gaar Sagen til Overtoldinspektøren og derfra til Generaldtolddirektøren. Det er Administrationen, der selv har indrettet sig et saadant Tariferingsraad, og jeg tror i Virkeligheden, det er ligesaa godt og, om jeg maa sige, mere handleligt end det her foreslaaede.

Den anden Del af Ændringsforslaget gaar ud paa Oprettelsen af et Toldraad. Det skal bestaa af 25 Medlemmer, hvoraf de 12 vælges af Rigsdagen og de 12 af Finansministeren, medens Formanden udnævnes af Kongen, og det skal være Toldraadets Opgave at følge Næringslivets Udvikling i Ind- og Udland med særligt Hensyn til de bestaaende Toldlove og Toldforhold og at overveje og foreslaa ønskelige Forandringer i Toldlovgivningen. Jeg kan for mit Vedkommende tiltræde et saadant Forslag, ikke fordi jeg tror, det vil faa nogen overdreven stor Betydning, — jeg tror nemlig, at Initiativet til Ændringer i Toldlovgivningen, ogsaa efter at vi have faaet dette Toldraad, i Almindelighed vil ligge hos Finansministeren — men paa den anden Side ser jeg ikke, at der er nogen Ulempe ved det. Jeg skal udtrykkeligt sige, at det forekommer mig at være behageligt for en Finansminister at have en saadan Institution, som han kan forelægge Spørgsmaal og recurrere til, naar han ønsker en Betænkning over et eller andet. Endvidere er det Forslagets Hensigt, at dette Toldraad skal være en Appellinstans, til hvilken enhver Afgørelse angaaende Henførelsen under „Ubenaævnte Varer“ kan appelleres. Jeg vil tro, at det ikke er praktisk, at hele dette store Toldraad skulde i Virksomhed, hver Gang en saadan Sag skulde appelleres. Det kunde vel gøres ved et Udvalg af Toldraadet eller paa en anden, mere praktisk Maade; ellers tror jeg, at Apparatet bliver for stort; men i øvrigt har jeg heller ikke noget mod den Tanke.

Jeg har altsaa adskilligt at indvende mod de Ændringer, som Flertallet i Udval-

get har stillet. Jeg kan ikke tiltræde dem, fordi jeg mener, at de i det hele gaa alt for vidt i Retning af Beskyttelse. Imidlertid skal jeg indrømme, at det dog er et Forhandlingsgrundlag, og naar jeg betragter dem som et samlet Hele, giver de mig ikke Indtrykket af, at det er haabløst at forhandle videre om at naa et Resultat.

Naar jeg dernæst ser paa de Ændringsforslag, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) var Ordfører for, kan jeg ikke sige andet, end at hvis det var de eneste Ændringsforslag, der vare stillede her i Tinget, og hvis Tingets Flertal sluttede sig til dem, vilde jeg anse det for meget vanskeligt at føre Toldloven igennem. De ere jo meget vidtgaaende, meget udførlige og indgribende. Det forekommer mig ved at se paa dem, at man saa nogenlunde ukritisk har taget alt, hvad man fra de vedkommende Fabrikanter er kommen med af Begæringer, har stillet det op som Ændringsforslag og ladet det figurere her i Listen. Det forekommer mig dog at være for ensidigt at stille sig saaledes, at man siger, at det er dem, der skulle have Fordelen af Beskyttelsen, der skulle bestemme, hvor stor den skal være. Det forekommer mig, at det har været den ledende Tanke ved Opstillingen af disse Ændringsforslag, og derfor ere de ogsaa — synes jeg — komne til at gaa alt for vidt. Hvis vi fulgte dem, vilde vi ikke blot ikke faa en Toldlov, som nedsatte Beskyttelsen, men faa en yderliggaaende protektionistisk Lov, som i høj Grad vilde beskatte den almindelige Befolkning til Fordel for de industridrivende. Det illustreres allerbedst ved at se paa det økonomiske Resultat af Ændringsforslagene. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) lyste efter det økonomiske og finansielle Resultat af disse Ændringer; en saadan Opgørelse findes jo heller ikke i Betænkningen, jeg ser mig imidlertid i Stand til at oplyse Resultatet. Jeg skal meddele, at de Ændringsforslag, dette Mindretal har stillet til Gruppen Gummi og Gummiarbejder, vilde medføre en Merindtægt af 203,000 Kr., til Stenarbejder 2,203,000 Kr. Denne Forøgelse fremkommer navnlig, fordi man vil lægge Told paa almindelige Brosten og gaar saa vidt, at man endogsaa lægger Told paa ganske raat tilhugne Trappe- og Sokkelsten. — Saa have vi brændt Kaffe, der indbringer 67,000 Kr. mere. Dernæst komme vi til Kornvarer og Havevækster. Her foreslaas Told paa Gartnerivækster, Fabrikata (Kartoffelmel og Stivelse m. v.), Majs